

Opdrachtgever betaalt megaproject in termijnen

Krinkels-velden in Vlaanderen doorstaan eerste tests

De aanleg van 35 kunstgrasvelden in Vlaanderen is voor de firma Krinkels pas de eerste stap. De komende tien jaar moet Krinkels er ook voor zorgen dat de velden blijven voldoen. Zo niet, dan wordt de deelbetaling opgeschort of zelfs gekort. Dit wil Krinkels voorkomen door in dialoog te blijven met de klant en door het regelmatig geven van trainingen en gebruiksinstructies.

Auteur: Guy Oldenkotte

De velden waren onderdeel van de grootste aanbesteding voor kunstgras door de Vlaamse overheid ooit. Dankzij dit project is de achterstand in de kwaliteit van sportvelden in Vlaanderen in één klap weggewerkt. Maar het is de taak van veldbouwer Krinkels om die huidige kwaliteit te blijven handhaven. Om dat te bereiken heeft de Vlaamse overheid de betaling van het project uitgesmeerd over tien jaar.

Betaling in termijnen

Elk kwartaal ontvangt Krinkels een deel van die betaling. Voorwaarde is wel dat de velden jaarlijks voldoen aan de afspraken. Een onafhankelijk instituut stelt elke twee jaar de kwaliteit van de velden vast. Als blijkt dat die niet langer voldoet, moet Krinkels daar eerst verandering in aanbrengen voordat betaling plaatsvindt. Bovendien bestaat de kans dat het bedrijf een boete ontvangt. Krinkels zit daarom boven op de kwaliteit van het veld. 'Het groot onderhoud doen we zelf, maar het dagelijks klein onderhoud wordt gedaan door de gemeenten,' zegt Bert-Erik Rimmelink van Krinkels. 'Gemeentemedewerkers moeten daarom hun werkzaamheden invoeren in

een extranet dat speciaal is ontwikkeld hiervoor,' legt hij uit. 'Zodoende kunnen wij het onderhoud vanaf een afstand monitoren en, waar nodig, bijsturen. Eens per jaar organiseren wij een clinic. Medewerkers die verantwoordelijk zijn voor het onderhoud van de velden, zijn verplicht daaraan deel te nemen. Dan praten we ze bij over de laatste ontwikkelingen en demonstreren we met machines de juiste afstelling en uitvoering van het dagelijks onderhoud. Na afloop ontvangen de deelnemers een certificaat. Zo houden we de dialoog in stand en hebben we invloed op de kwaliteit van het veld.'

Zesmaal per jaar inspecteert een medewerker van Krinkels de staat van het veld. Daarbij maakt men gebruik van een fieldtester die speciaal voor dit doel is aangeschaft. Bovendien overweegt Rimmelink om ook nog sensoren aan het veld toe te voegen. 'Die kunnen dan aanvullende, onafhankelijke meetwaarden verschaffen. De sensoren registreren dan bijvoorbeeld ook de spelintensiteit waardoor we het onderhoud nog beter kunnen afstemmen,' aldus Rimmelink, die positief gestemd is over een pilotproject.

Kort erop

Door er kort op te zitten denkt Rimmelink in staat te zijn om de velden hun kwaliteit te laten behouden. Het testinstituut van de Ercat van de Universiteit van Gent is ingeschakeld om die elke twee jaar opnieuw vast te stellen. Stijn Rambour van de Universiteit van Gent: 'Inmiddels zijn alle velden ten minste één keer getest na een gebruiksperiode van één jaar. En allemaal zijn ze goed door die test heen gekomen.' Het eerste deel van de afbetaling heeft dus al plaatsgevonden.

'Als de kwaliteit niet voldoet moet de aannemer verbeteren voordat er betaald wordt'

Volgens Rambour worden de velden getest volgens de Europese norm. 'In tegenstelling tot de KNVB stelt de Belgische voetbalbond geen eisen aan een kunstgrasveld. Daarom is besloten om de Europese norm te nemen als uitgangspunt om de kwaliteit vast te stellen.' Volgens Rambour komt

Het veld in Aalst wordt onder meer gebruikt voor voetbal en korfbal.

Door regelmatig training te geven hoopt Krinkels de kwaliteit van het dagelijks onderhoud hoog te kunnen houden.

die norm sterk overeen met de Fifa-One-Star-standaard. Op langere termijn blijven voldoen aan de eisen voor schokabsorptie is juist de lastigste opgave voor bouwers van kunstgrasvoetbalvelden. Velden hebben de neiging om uiteindelijk te gaan verharderen. De oorzaak daarvan is het compacteren van het granulaat in de toplaag. Goed onderhoud kan dit proces vertragen, maar Krinkels wil het daar niet van laten afhangen. De kunstgrasconstructie die is gebruikt, kan, ongeacht de kwaliteit van het onderhoud, nauwelijks verharderen. 'De toplaag bevat slechts anderhalve centimeter SBR-granulaat. Dit kan nauwelijks compacteren,' legt Rimmelink uit. De dunne toplaag dwong Krinkels wel om elders in de constructie maatregelen te treffen om toch te kunnen voldoen aan de eisen voor de schokabsorptie. Daarom is overal onder de mat een shockpad aangebracht. 'Zonder die shockpads zou het anders op termijn niet mogelijk zijn geweest om aan de eisen te kunnen blijven voldoen,' merkt Rambour op.

Meest ideale oplossing

Het gehele project is volledig door de Krinkels-organisatie zelf voorgefinancierd. Om de continuïteit te waarborgen, blijft de bouwer dus de komende tien jaar nadrukkelijk betrokken bij de kwaliteit van de velden. Doorgaans is dat anders. Toch vindt Rimmelink de gekozen constructie de meest ideale oplossing voor alle partijen. 'Deze constructie is de juiste contractvorm om de kosten te beheersen. Als aannemer kunnen wij efficiënter werken met maar één contract. En het is de optimale manier voor gemeenten om zekerheid over de kwaliteit op langere termijn te behouden,' zegt hij. 'De bouwer van een veld is vaak snel vertrokken na de oplevering, maar als na een paar jaar blijkt dat de velden niet langer voldoen, wijst iedereen naar elkaar, inclusief naar de veldenbouwer. Vaak is het op dat moment lastig om nog verandering in de situatie aan te brengen, zodat er al snel een conflict en reputatieschade ontstaat.' De gekozen constructiemethode waarbij de aannemer verantwoordelijk is voor het ontwerp, aanleg, financiering en onder-

houd (DBFM), zal volgens Rimmelink een dergelijk discussie in Vlaanderen dus voorkomen.

De velden worden multifunctioneel gebruikt voor onder meer voetbal, rugby, hockey, korfbal en schoolsport. Maximaal tweeduizend uur per jaar worden ze gebruikt. Krinkels durft het dan ook in ons land aan om de gekozen projectmethode toe te passen. 'De kosten gedurende de gehele looptijd van tien jaar zijn voor de Vlaamse gemeenten zo'n vijftien tot twintig procent goedkoper dan wanneer de projecten individueel zouden zijn aanbesteed volgens een traditionele aanbesteding,' merkt hij op. 'Dat is vooral bereikt doordat de aanbesteding centraal werd gecoördineerd en gestandaardiseerd door de Participatiemaatschappij Vlaanderen. Zij hebben veel van het voorwerk gedaan. Op juridische, financiële en technische ondersteuningskosten voor gemeenten kon zo worden bespaard. Omdat gemeenten in Nederland al veelvuldig samenwerken op regionaal niveau, zouden zij hun wensen voor velden eveneens gezamenlijk kunnen aanbesteden, meent Rimmelink. 'Als je zo vijf of meer velden in een cluster kunt aanbesteden, dan wordt het voor ons en voor de opdrachtgevers interessant.'

In Vlaanderen heeft men in ieder geval de smaak te pakken. 'Wij overwegen om het gehele proces nog eens te doen,' zegt Frank Van den Eeckhout van de Participatiemaatschappij Vlaanderen. De uiteindelijke beslissing daarover ligt bij de Vlaamse minister van Sport. 'Gemeenten die aanvankelijk koudwatervrees hadden, willen nu alsnog een kunstgrasveld volgens deze methode. Daarnaast bekijken we of we het idee ook kunnen toepassen om een inhaalslag te maken voor het verbeteren van de kwaliteit van kunstgrasvelden.'

Frank Van den Eeckhout

Bert-Erik Rimmelink